

THE AMERICAN WAY

Lock-out zette economische belangen MLB op scherp

Op 7 april jongstleden begon de Amerikaanse honkbalcompetitie. Een week later dan gepland dankzij stevige onenigheid tussen de teameigenaren en de spelers. Het maandenlange conflict en de zogenaamde 'lock-out' kreeg zelfs in de Nederlandse pers aandacht. Maar waar ging het nu eigenlijk om in deze bizarre onderhandelingen? The American Way neemt je mee achter de schermen van het conflict.

DOOR PIETER VERHOOGT

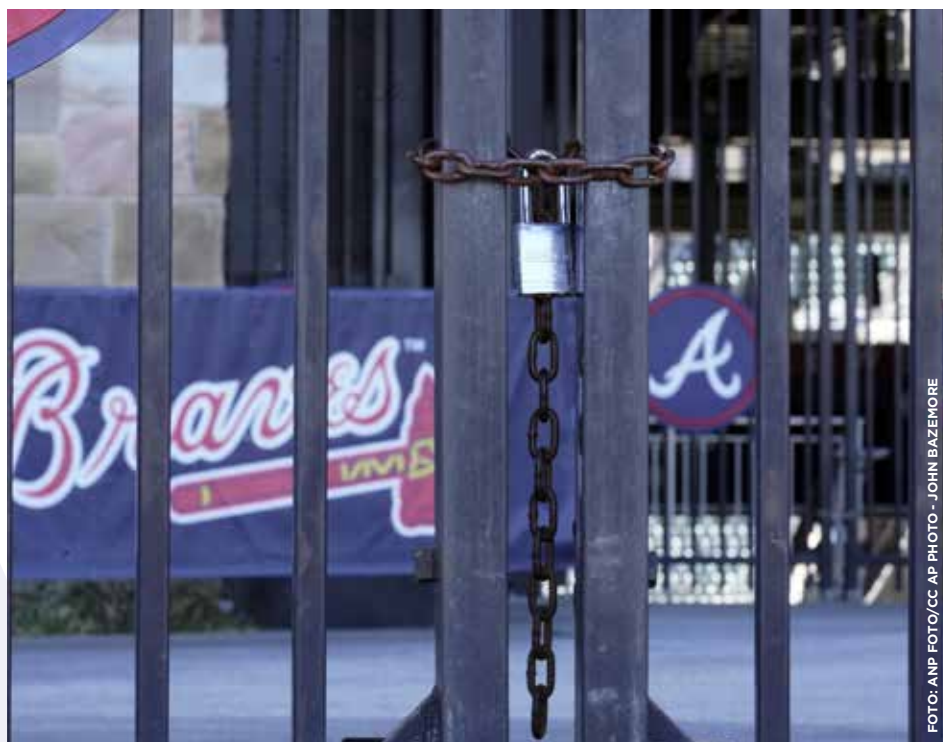
Onderwerp van alle commotie is het collectieve afsprakenkader waarin de MLB-eigenaren en de spelers hun samenwerking hebben vastgelegd. Zoals elke Amerikaanse sportleague beschikt ook MLB over een dergelijk raamwerk, dat *Collective Bargaining Agreement* (CBA) wordt genoemd. Je zou het een soort cao kunnen noemen.

In een CBA leggen teameigenaren en spelers alle economische afspraken vast die nodig zijn voor een werkbare samenwerking. Het gaat daarbij om collectieve financiële afspraken, zoals minimumsalarissen en dagvergoedingen, maar ook om afspraken die verband houden met de werkomstandigheden en het welzijn van de spelers, zoals de fysieke belasting, medische verzorging en verzekeringen. Daarnaast bevat een CBA gezamenlijke afspraken over het (economisch) optimaliseren van de competitie. Leagues hanteren allerlei maatregelen die de spanning in de competitie bevorderen, zoals salarisplafonds en een spelersdraft. Vaak gaan deze maatregelen ten koste van de macht (en het inkomen) van de spelers. Aan het afsluiten van nieuwe CBA's gaan in de regel dan ook stevige onderhandelingen vooraf.

Dagrecord

En dat is precies wat in de Major League Baseball aan de hand was. Op 1 december 2021 liep de vijfjarige CBA af die MLB (de league is feitelijk een samenwerking van alle teameigenaren) en de Major League Baseball Players Association (MLBPA) in 2016 hadden afgesloten. En wie het Amerikaanse honkbal een beetje volgt, had afgelopen (corona)jaren al in de gaten dat de sfeer tussen beide partijen niet optimaal was. Van constructief gezamenlijk optrekken richting een nieuwe CBA was geen sprake. Terwijl de datum van 1 december rap naderbij kwam.

Richting december leek het er steeds meer op dat de impasse zou kunnen uitmonden in een staking of een lock-out. Dit laatste houdt in dat de eigenaren hun complexen op slot gooien en zo de spelers beletten hun werk te doen. Dit is een geëigende tactiek, omdat spelers in Amerikaanse sporten buiten het seizoen niet worden betaald. Zolang er geen trainingen en wedstrijden zijn, hoeven de eigenaren

GESLOTEN HEKKEN BIJ DE ATLANTA BRAVES, BEGIN MAART 2022, NADAT MLB-COMMISSIONER ROB MANFRED DE EERSTE TWEE SERIES IN DE COMPETITIE HEEFT GEANNULEERD VANWEGE HET UITBLIJVEN VAN OVEREENSTEMMING OVER EEN NIEUWE COLLECTIVE BARGAINING AGREEMENT.

Wie het Amerikaanse honkbal een beetje volgt, had afgelopen (corona)jaren al in de gaten dat de sfeer tussen MLB en de vakbond niet optimaal was

geen salaris te betalen. Daarmee zetten zij tegelijkertijd de spelers onder druk om ter zake te komen.

Dat men het ergste vreesde, bleek ook op de spelersmarkt. Omdat tijdens een eventuele lock-out geen contacten met spelers zijn toegestaan, probeerden diverse teams op de valreep nog beschikbare topspelers vast te leggen. In de laatste dagen werd nog snel voor meer dan 1,9 miljard (!!) aan nieuwe spelerscontracten afgesloten, met een dagrecord van 1,4 miljard op 1 december.

Hard tegen hard

De eigenaren waren op zich redelijk tevreden met de bestaande CBA. In de nieuwe versie wilde men hier en daar een aanscherping. Om de spanning in

de competitie te vergroten stelden de eigenaren voor de minimumsalarissom te verhogen naar 100 miljoen dollar en al vanaf 180 miljoen dollar een *luxury tax* (= rem op totale salarispost) in te stellen. Voor elke dollar aan salarisuitgaven boven dit bedrag moeten teams een afdracht doen aan de league, die deze inkomsten verdeelt onder de financieel zwakkere teams. Daarnaast wilden de eigenaren het deelnemersveld aan de play-offs uitbreiden van tien naar veertien teams.

Op 30 november, een dag voor het aflopen van de geldende CBA, werd de discussie geopend door de vakbond met een voorstel waarin jonge spelers meer controle zouden krijgen over hun contracten (en hogere salarissen). Daarnaast wilde de

vakbond dat de league maatregelen zou treffen tegen het zogenaamde 'tanking', waarbij teams dure spelers wegruilen of ontslaan om zo laag in de ranglijst te eindigen en via de draft goedkope toptalenten te verkrijgen. De vakbond laakt dit onsportieve gedrag, maar op de achtergrond speelt zeker ook dat *tanking* een neerwaarts effect heeft op de spelerssalarissen. Vakbondsdirecteur en voormalig topspeler Tony Clark onderstreepte bovendien nogmaals dat de spelers fel tegenstander zijn van een salarisplafond.

In Irving (Texas), waar alle partijen bijeen waren, volgden enkele korte discussies, maar al snel gaven de onderhandelaars het op. Diezelfde avond stemden de eigenaren unaniem voor het direct instellen van een lock-out. Voor het eerst sinds het seizoen 1994-1995 en voor de negende keer in totaal werd het honkbal platgelegd door een CBA-conflict.

Daarmee vervielen vanaf 2 december ook alle lopende economische afspraken tussen de league en de spelers. Dat leidde er zelfs toe dat alle clubs uit angst voor claims per direct foto's en beeldmateriaal van spelers van hun websites afhaalden en MLB Network zijn actuele programmering verving door documentaires.

Marathonvergadering

Na enkele weken van wederzijdse verwijten vond op 13 januari via Zoom een eerste onderhandelingsbijeenkomst plaats. De league presenteerde een voorstel dat op diverse punten de spelers tegemoetkwam. Maar omdat in het voorstel niets werd gezegd over *free agency* (contractafloop) voor jonge spelers, sprak de vakbond direct zijn twijfels uit. Tijdens de tweede bijeenkomst op 24 januari wees de unie de meeste onderdelen van het voorstel af.

In volgende bijeenkomsten kwamen beide kampen elkaar met ministapjes tegemoet. De gestes leken echter vooral bedoeld om de eventuele schuld van mislukte onderhandelingen bij de tegenpartij te kunnen leggen. De kloof tussen beide partijen bleef enorm, terwijl de tijd inmiddels begon te dringen.

Lees verder op pagina 19

Vervolg van pagina 15

Op 18 februari kondigde MLB-commissioner Rob Manfred aan dat de eerste oefenwedstrijden in de aanloop naar het seizoen werden afgelast en dat 28 februari de uiterste datum was waarop de partijen het eens moesten zijn. Lukte dat niet, dan zouden de trainingskampen zo laat beginnen, dat ook de eerste competitiewedstrijden (vanaf 31 maart) zouden moeten worden afgelast.

Vanaf 21 februari, een week voor de gestelde deadline, besloten beide kampen elkaar dagelijks te treffen in een poging de verschillen te overbruggen. Vrijwel dagelijks stond een heet hangijzer op de gespreksagenda en werden kleine en soms grote stappen gezet. En passant werden echter ook de resterende oefenwedstrijden geschrapt. Op 28 februari, na een marathonvergadering, werden beide kampen het eens over een *12-team playoff*. Met het nemen van die lastige horde groeide het optimisme aan beide kanten.

Maar ineens stokte de vooruitgang. Volgens de league waren het de spelers die niet meer vooruit wilden. De spelers zagen dat anders. De resterende knelpunten waren onder andere de drempelwaarde van de *luxury tax*, de bonuspool voor jonge talenten en het minimumsalaris. Het laatste aanbod van de league op deze onderdelen werd door de spelers afgewezen, waarna Manfred via een persconferentie meldde dat de eerste twee series van de competitie hierdoor helaas moesten worden afgeblazen.

Overeenstemming!

In de eerste week van maart hadden de delegatieleiders Dan Halem (MLB) en Bruce Meyer (MLBPA) veelvuldig contact. Zij brachten het proces weer in beweging. Daarbij waren vooral de eigenaren bereid concessies te

doen, uit vrees voor (opnieuw) lege stadions. Bijvoorbeeld met een verhoging van de *luxury tax*-drempel naar 230 miljoen dollar (= meer salarisruimte) en de bonuspool voor jonge talenten. De deadline voor de start van een volledig seizoen werd opnieuw verschoven, naar 9 maart. Op die negende maart kwamen beide kampen op een aantal belangrijke punten bijna tot overeenstemming. De invoering van een draft voor buitenlandse spelers bleef echter het belangrijkste knelpunt. Toen beide partijen het op 10 maart eindelijk eens waren over dit heikele onderwerp, werden de resterende knelpunten snel overbrugd en lag er in de middag een complete en uitgewerkte CBA op tafel. De spelersraad ging met een meerderheid van 26 tegen 12 akkoord. De eige-

naren deden dat unaniem. Een uur later werd de lock-out opgeheven.

Direct na het besluit gingen de trainingskampen open en arriveerden de eerste spelers. Daarnaast werden vrijwel direct alweer de eerste contracten getekend. Transfer-vrije toppers als Carlos Rodón (44 miljoen voor twee jaar), Clayton Kershaw (17 miljoen voor één jaar) en ook onze Nederlandse toppers Andrelton Simmons (4 miljoen voor één jaar) en Kenley Jansen (16 miljoen voor één jaar) vonden snel weer onderdak.

Op 7 april, een week later dan gepland, ging het MLB-seizoen van start. Door op sommige dagen dubbele wedstrijden af te werken, worden alle 162 wedstrijden gespeeld. *Baseball is back!* ●

Zolang er geen trainingen en wedstrijden zijn, hoeven de eigenaren geen salaris te betalen. Daarmee zetten zij tegelijkertijd de spelers onder druk om ter zake te komen